

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 10/05
28.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Nede Antić i Sofije Vagner – Ličenoski, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca "AA", "BB", "VV", "GG", koje sve zastupa AB, advokat, protiv tužene DD, radi povrede prava na žig, odlučujući o žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu P. broj 102/02 od 21. aprila 2004. godine, u sednici veća održanoj 28. septembra 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tužene DD kao neosnovana i potvrđuje presuda Okružnog suda u Beogradu P. broj 102/02 od 21. aprila 2004. godine u stavu prvom, drugom, trećem i sedmom izreke presude.

O b r a z l o ž e n j e

Ožalbenom presudom, stavom prvim izreke delimično se usvaja tužbeni zahtev pa se utvrđuje da je tužena DD povredila međunarodno registrovani žig tužilaca i to tako što je, nakon što je otkazala ugovor o radu u zajedničkom predstavništvu tužilaca u Beogradu "ĐĐ" kao direktnog predstavništva sa 31.12.1999. godine, i nakon što je i samo predstavništvo u Beogradu brisano iz registra stranih predstavništava u tadašnjoj SRJ rešenjem tadašnjeg saveznog ministra za spoljnu trgovinu broj 5/1-03-01804/3 od 21.2.2000. godine nastavila da u komunikaciji sa pravnim i fizičkim licima neovlašćeno koristi memorandum sa registrovanim žigovima tužilaca i naznakom firme tužilaca "EE", stavom drugim izreke iste presude zabranjuje se tuženoj da ubuduće na ovakav način povređuje međunarodni žig tužilaca, stavom trećim izreke određuje se objavljivanje izreke ove presude u dnevnom listu "Politika" izdanje za Beograd i unutrašnjost, o trošku tužene, stavom četvrtim tužbeni zahtev se odbija u delu kojim su tužioci tražili da se utvrdi da je tužena povredila firmu tužilaca i pečat četvrtastog oblika sa tekstom "zajedničko predstavništvo "ĐĐ"", stavom petim tužba tužilaca se odbacuje u delu kojim je traženo da se tuženoj zabrani vršenje svih radnji kojima se povređuje firma tužilaca, stavom šestim izreke konstatuje se da je tužba povučena u delu kojim je traženo da se utvrdi da je tužena neovlašćenom upotrebom zaštićenog znaka tužilaca stvorila mogućnost zablude u prometu na štetu tužilaca čime je učinila deo nelojalne konkurencije iz člana 23. stav 1. tačka 7. Zakona o trgovini i članom šestim izreke iste presude svaka strana snosi svoje troškove spora.

Protiv usvajajućeg dela ožalbene presude tužena je blagovremeno izjavila žalbu ne navodeći zakonske razloge, obrazlažući kao u žalbi.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu koji se pobija žalbom, a u smislu člana 365. Zakona o parničnom postupku drugostepeni sud nalazi da je žalba tužene neosnovana.

Ožalbena presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka na koju drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti niti se žalbom tužene ukazuje na bitne povrede odredaba parničnog postupka koje bi mogle biti od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Pravilan je činjenični i pravni zaključak prvostepenog suda da je tužena povredila zaštićeni međunarodni žig tužilaca te odlučio kao u pobijanom delu ožalbene presude.

Sve ovo imajući u vidu odredbe člana 31. stav 1. i 2. i člana 49. stav 3. Zakona o žigovima koji je važio u momentu nastanka spornog odnosa. Naime, članom 31. citiranog Zakona nosilac žiga ima isključivo pravo da znak zaštićen žigom koristi za obeležavanje robe, odnosno usluga na koje se taj znak odnosi i da drugim licima zabrani da isti ili sličan znak neovlašćeno koriste za obeležavanje iste ili slične robe odnosno usluga, a pravo iz stava 1. ovog člana obuhvata i upotrebu znaka zaštićenog žigom na sredstva za pakovanje katalogima, prospektima, oglasima i drugim oblicima ponude na uputstvima - fakturama u korespondenciji i u drugim oblicima poslovne dokumentacije kao i na uvezenoj robi odnosno uslugama, a članom 49. stav 3. istog Zakona da lice čije je pravo povređeno može pored naknade štete tražiti da se licu koje je povredilo njegovo pravo zabrani dalje vršenje radnje kojom se čini povreda i da se presuda kojom se utvrđuje povreda objavi o trošku tuženog.

Naime, nižestepeni sud je pravilno utvrdio da su tužioci osnivači zajedničkog predstavništva "ĐĐ", koje je kao takvo upisano u registar predstavništava stranih lica u Jugoslaviji na osnovu rešenja nadležnog organa 14.4.1998. godine, da isto nema svojstvo pravnog lica i da obavlja poslove po nalogu osnivača, a u smislu Uredbe o bližim uslovima za ostvarivanje i rad predstavništava stranih lica u Jugoslaviji, da je svaki tužilac zadržao svoj pravni subjektivitet, da je tužena istim rešenjem upisana u svojstvu direktora zajedničkog predstavništva, da su tužioci nosioci prava na sporni žig, da je tužena pismenim putem 23.7.1999. godine obavestila tužioce da raskida ugovor o radu potpisan 27.1.1999. godine u Beogradu za položaj generalnog direktora zajedničkog predstavništva u Beogradu, Jugoslavija, da su tužioci pismenim putem 28.7.1999. godine obavestili tuženu da prihvataju njenu ostavku a 6.12.1999. godine da novi generalni direktor predstavništva stupa na dužnost 9.12.1999. godine, a da će tuženoj zarada biti isplaćena do kraja 1999. godine, te da je isto predstavništvo brisano iz registra stranih predstavništava rešenjem nadležnog organa 21.2.2000. godine. Nadalje, nižestepeni sud je utvrdio da je tužena vlasnik firme "ŽŽ" te da u komunikaciji sa fizičkim i pravnim licima od 31.12.1999. godine neovlašćeno upotrebljava sporni žig.

Kako je nesumnjivo utvrđeno da su tužioci nosioci spornog međunarodno priznatog žiga, da tužena od 31.12.1999. godine neovlašćeno koristi sporni žig u komunikaciji sa pravnim i fizičkim licima, to tužioci imaju pravo na sudsku zaštitu u smislu citiranih zakonskih propisa, pa je ožalbenu presudu u pobijanom delu valjalo potvrditi.

Vrhovni sud je cenio žalbeni razlog da je tužioce zastupalo neovlašćeno lice, pa je našao da je isti bez osnova obzirom da je istican u prvostepenom postupku i bio predmet brižljive ocene nižestepenog suda, koju ocenu u celosti prihvata i ovaj sud.

Činjenica da je tužena pokrenula radni spor protiv tužilaca i da isti još nije okončan je bez uticaja u ovoj pravnoj stvari, imajući u vidu da nije sporno da se tužena ne nalazi na funkciji direktora predstavništva tužilaca, a da za potrebe svoje privatne firme čiji je vlasnik u komunikaciji upotrebljava sporni žig.

Vrhovni sud je cenio i ostale žalbene razloge pa je našao da su bez uticaja za donošenje drugačije odluke.

Sledstveno iznetom Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude a na osnovu člana 368. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

OK